

12. Ezau poznává, že ho bratr podvedl. Jakub před ním utíká

Když Ezau zjistil, že ho bratr Jakub podvedl, velice se rozhněval. Chtěl ho dokonce zabít. Jakub proto utekl ke svému strýci Lábanovi, který žil v daleké zemi.

Zajímá vás, co se stalo s Ezauem? Ezau netušil, že se jeho bratr vydával za něj a tak ho okradl o vzácné požehnání. Přišel za otcem Izákem. Chtěl mu nabídnout jídlo, které sám připravil, a přijmout od něj slíbené požehnání. Z dálky volal: „Otče, už se to nese. Připravil jsem ti jídlo, které sis přál.“ Starý a slepý Izák se úplně polekal. „Kdo to volá? Vždyť už jsem po jídle. Komu jsem vlastně vůbec požehnal?“ Oba ihned věděli, kdo to byl. Mladší Jakub! Ezau propukl v hlasitý pláč, uvědomil si totiž, že otcovo požehnání, které zaručuje Boží ochranu a pomoc, dostal mladší bratr Jakub. Toto požehnání bylo mimořádné a nebylo možné ho zrušit. Zkusil se zeptat: „To máš jenom jedno požehnání? Otče, požehnej také mně!“ Ale Izák odpověděl: „Ne, nejde to. Jakuba jsem určil za hlavu celé rodiny, dal jsem mu své služebníky, obilí, víno a vyprosil mu od Hospodina pomoc a ochranu. Ty, přestože to všechno mělo patřit tobě, protože jsi starší, musíš teď bratrovi sloužit.“ V tu chvíli Ezau zlostí vykřikl: „Už dvakrát jsi mě podvedl, Jakube. Však počkej, až otec odejde z tohoto světa, zabiju tě, Jakube!“ Pobíhal pak sem a tam a srdce měl plné hněvu.

Když maminkak Rebeka viděla Ezauovu zlost a slyšela slova plná hněvu, utíkala za Jakubem. Poradila mu, aby si rychle sbalil věci a odešel do země jejího bratra Lábana. Řekla mu: „Zůstaň u Lábana do té doby, než pro tebe pošlu. Určitě se časem zlost tvého bratra vytratí a on zapomene, co jsi mu provedl.“ Co Jakubovi zbývalo? Dal opět na maminkinu radu. Sbalil se, rozloučil a s těžkým srdcem se hned zrána, když všichni spali, vydal na cestu.

Úkol:

Někdy se to možná i ve vaší rodině takto semele. Rodiče se pohádají. Jak z toho ven? Poslechni si, jak to vyřešila jedna holčička Verunka. Při modlitbě ji něco napadlo. S bratry vystříhala z koupených barevných papírů srdce a květy a připevnila je do jedné místnosti. Maminku a tatínka, kteří sledovali televizi a vůbec se spolu nebavili, pak pozvali do tohoto pokoje. Když to rodiče viděli, vzájemně se omluvili. Verunka se podívala na kříž a v duchu řekla: „Pane Ježíši, děkuji Ti.“